

тѣлословія, предсѣдатель-тъ да постоянноствува въ кривинѣ-тъ си, тогази, двѣ-ти тѣлословія созасѣдаючи на едно, старайтъ ся пакъ да придумѣтъ предсѣдатель-тъ, и ако не сполучать, правать изложеніе, което проваждатъ съ прошеніе до Высокѣ-тъ Портѣ, отъ който послѣ ся чака рѣшеніе за да ся ограничи онъ въ длѣжности-ты си, или да пристане отъ Ексаршескыя-тъ сѣсанѣ.

101. Опреѣдени-ти въ предидущыя-тъ членъ приспособляватъ ся и въ кривины-ты или пристѣпленія-та на всякъ Митрополитъ или Епископъ, предсѣдатель на священныя-тъ и на мірскыя-тъ Совѣты. А въ несполученіе на единодушно-то стараніе и отъ двѣ-ты тѣлословія, става пакъ за това изложеніе, което ся проважда, ако е Епископъ, до Митрополитъ-тъ, ако ли е Митрополитъ, до Ексархъ-тъ за да ся даде край на тѣзи расправѣ.

102. Ексархъ-тъ, ведно съ Синодъ-тъ и съ Ексарскыя-тъ Совѣтъ, и всякъ Митрополитъ и Епископъ, ведно съ священныя-тъ и мірскыя-тъ при него Совѣты, соразмышляватъ и рѣшаватъ единогласно или съ пълно вышегласіе върху вси-ты приклячаючи ся дѣла. Въ случай же равногласія, предпочита ся мнѣніе-то, за което си е далъ гласъ-тъ и предсѣдатель-тъ.

103. Изложенія-та на всяко засѣданіе ся пишѣтъ отъ писарь-тъ, и сочиняемы редовно, съ показаніе и на причины-ты на дадены-ты мнѣнія, прочитатъ ся въ начало-то на слѣдующе-то засѣданіе, а послѣ ся преписватъ въ кодикѣ, и ся подписватъ отъ предсѣдатель-тъ, и отъ вси-ты членовы които ся участвовали въ него. Преписи же на рѣшенія-та и на мнѣнія-та, потвърдени съ подписъ-тъ на писарь-тъ, и означени съ печатъ-тъ по рѣшившія-тъ Совѣтъ или Синодъ, проваждатъ сѣ къ принадлежащему, Епископу Митрополиту, или Ексарху, който е длѣженъ да ги извършва безъ никакво извиненіе, противорѣчіе, или отложеніе.

104. Безъ нарочно дозволеніе свята-тъ Синодъ, Митрополити и Епископи-ти не могатъ да дохождатъ въ сѣдалище-то на Ексархіѣ-тъ, нито да пребываватъ въ него малко или много, нито пакъ и кога пребываватъ съ до-